

Nagy Kriszta 'Tereskova' hazugnak tartja Geszti Péter Magyarország című dalát, mert ő nem látja az arcát az országében. E

Nagy Kriszta 'Tereskova' hazugnak tartja Geszti Péter Magyarország című dalát, mert ő nem látja az arcát az országében. Erről úgy mondja el véleményét, hogy átírta Oláh Ibolya dalszövegét. Péntek délelőtt érkezett szerkesztőségünkbe az a hangfelvétel, amin a Sebestyén Mártai babérokra törekvő festőnő és énekesnő adja elő saját verzióját Magyarországról. "Természetesen ez az egész az én ötletem volt, mint mindig minden amit én csinálok" - kezdi mesélni - "Mikor hallottam a számot, úgy éreztem, ez a dolog működik, és nem tudtam magamban tartani ezeket az érzéseket." Az eredeti, Allegria című sláger franciául van, és a kanadai Cirque de Soleil éneklie, ezt magyarította Geszti Péter Oláh Ibolya számára. Egy ország, ahol ébren kell élni Tereskova szeretné felhívni arra a figyelmet, hogy a helyzet közel sem ilyen vidám. "Ez a szám túlságosan is kedves, hazaszeretettel átitatott, pedig erről szó sincs" - mondja csalódottan - "Én egyáltalán nem tapasztalom, hogy az ország különösképp a szívére venne, a magam arcát meg aztán pláne nem látom az arcában." "Szomorú, hogy ilyen irányba halad a kultúra ügye, arról nem is beszélve, hogyan pusztul ki a médiából a kultúra utolsó csírája is, és foglalja el a helyét a tökéletes butaság. Geszti Péter Magyarországa éppen ezt a folyamatot erősíti" - véli a festőnő, és hozzáteszi: sokan gondolják ugyanígy. Ez abból is látszik, hogy eddig több mint háromezren töltötték le a dalt, és egész nap csörög a telefonja, ahogy ismerősei sorra biztosítják együttérzésükről. Politika vagy művészet? Nagy Kriszta szerint a dal mögött sejthető valami politikai kampányféle, amiben a művészetet eszközként használják, holott szerinte "a művészet nem akar ebben részt venni". A kortárs képzőművész nő népbútító, hazug dalnak tartja a számot, mivel szerinte "a hazaszeretetet a hazának ki kell érdemelnie, és nem úgy, hogy hazaszerető dalokra tanít bennünket". Ezért kéri saját átíratában az országot: "ne vezess meg engem". Nagy Kriszta szerint az a fontos, hogy az emberek értékesnek érezzék magukat, és ezt szerinte úgy lehet elérni, hogy lehetőséget adjunk nekik arra, hogy a tehetségükről bizonyosságot adjanak. "És akkor én még miről beszélek, engem mint festőt elismernek, bár az anyagi helyzetem nekem is aggasztó" - jegyzi meg. Tereskova úgy érzi, ha egy dal a himnusz helyett csendül fel egy nemzeti ünnepen, legalább meg kellene próbálni kitalálni valamit, amit előtte nem találtak már ki külföldön: Még akkor is ha ez az ország csak arra a terepre merészkedik, ahol biztosan jártak már előttük "nemmagyarok". "Én

boldogtalan tagja vagyok a társadalomnak. Sajnos" - jelenti ki. Geszti és a közös esküvő Felmerült természetesen bennünk a kérdés, hogy vajon ehhez az egész dalhoz van-e köze annak, hogy tavaly nyáron Tereskova "eljegyezte" magát Geszti Péterrel, amin a művész nem lepődött meg, csak sokáig gondolkozott, mit is válaszoljon. Először azt felelte volt ennek a dolognak egy személyes része, és azért nehéz róla beszélni. Aztán elmondta, hogy az ő szerelmi élete nem titok, és hogy számára a sztárral való kapcsolata is az életéből fakadó művészeti projekt volt. Akkor is bírálná Gesztit, ha esetleg a férje lenne, hiszen itt "nem személyes nézeteltérésről van szó, hanem az elvek kinyilatkoztatásáról". Mint annak idején írtuk, Tereskova tavaly júniusban közölte a világgal, hogy összeköti az életét Gesztivel, bár a médiaszemélyiség akkor még nős volt. A Rapülök egykori sztárja akkor is azt nyilatkozta, soha nem beszél a szerelmi ügyeiről. Nagy Kriszta most is leszögezi: számára alapvetően egy műről van szó. "Úgy értelmezem, hogy egy képzőművészeti alkotás születésében vehetek részt. A kapcsolatunk által szerintem két kultúrkör találkozik" - mondja a két slágerről. Néhány hónap után az egész házasság-ügy csendesen elhalt, csak most jön újra elő, érthetően, mivel Tereskova épp Gesztibe kötött bele. "Most majd mindenki azt fogja hinni ezért, de nem. Pétert senki nem meri támadni, nekem muszáj volt." Külföldön jobb lenne "Amit tavaly elkezdtünk, az egy művészi koncepció volt, ami a saját életemből fakadt" - folytatja. - "Azt mondtuk, ha már nem lehet egy házasság boldog, legyen boldogtalan. Nem lett folytatása a dolognak és ennek a mostaninak sincs semmi köze hozzá. Erre a dalra akkor is reagálnék ha nem a Péter írta volna". Végül elmeséli, hogy neki azért esett talán különösen rosszul, ahogy Geszti beszél a hû és bőséges Magyarországról, mert nagyon sokszor kérdezték már tőle, ha ilyen tehetséges, miért nem próbál szerencsét külföldön? "Nem én beszélek először arról hogy Magyarország agya kénytelen más országok ügyét előre vinni, mert itthon nem kell senkinek" - fogalmaz Tereskova. Szerettük volna megkérdezni magát Gesztit is, hogy mi a véleménye a dalról, de sajnos nem sikerült elérnünk. "Péter még nem reagált a dalra és nem is tudott az elkészültéről" - mondja Tereskova. mstr Geszti Péter: 'Magyarország' Van egy ország, ahol álomban jártam: Magyarország, ahol az arcodban láttam a magam arcát. Az ölelésben bőség, az igaz ügyben hûség voltál. Én ezt az arcot már özömb, Magyarország! Hiszek az álomban egy életen át... Magyarország! Te vagy a szívembe írva. Magyarország! Te vagy a lelkemre bízva. Magyarország, hát te vezess most engem, és amit meg kell tennem segítsd! Legyél a holnapban rejlő bizonyosság! Én csak az életem bízom rád... Van egy ország, ahol álomban jártam: Magyarország, ahol az arcodban láttam a magam arcát. Gyere és egyszer végre, amikor új nap ébred, te várj! Gyere és és bújj hozzám újra Magyarország! Én ezer év óta várlak már... Gyere és egyszer végre, amikor új nap ébred, te várj! Gyere és és bújj hozzám újra Magyarország! Én ezer év óta várlak már... Magyarország! Idegen földön ha járok, Magyarország, velem az út is megfordul haza hozzád. Velem az ősök kérnek, engedd, hogy benned éljek tovább, ahogyan ők élnek bennem, Magyarország! Milliók áldása szálljon rád! Velem az ősök kérnek, engedd, hogy benned éljek tovább, ahogyan ők élnek bennem, Magyarország! Milliók áldása szálljon rád! Legyél a holnapban rejlő bizonyosság! Én csak az életem bízom rád! Legyél a holnapban rejlő bizonyosság! Milliók áldása szálljon rád! Tereskova: Magyarország Van egy ország, ahol ébren kell élnem, Magyarország. A te arcodban látnám a magam arcát. Ölelésben ínség, a hazug ügyben hûség voltál. Én ezt arcot már özömb Magyarország. De mégis hiszek egy életen át... Magyarország, te vagy a szívembe írva. Magyarország! Én a te lelkedre bízva Magyarország. Ne vezess meg engem, és amit meg kell tennem, segítsd! Legyél a holnapba rejlő bizonyosság, én, az életem bíztam rád. Magyarország! Ahol élnem kell, kérlek Magyarország. Ahol az arcomba vágják

a magam arcát. Ahol a túl jó nem kell, csak az a jó középszer. "Te várj!2mondod, és üzöl el tőled Magyarország, én, ezer év óta várok rád. Gyere, és egyszer végre, amikor új nap ébred, ne várj! Gyere, és ébredj fel végre Magyarország! Én, 1000 év óta várok már. Magyarország! Idegen földön ha járok, Magyarország, velem az út is megfordul haza hozzád. Nagy elődök kérnek, kiket elűztél innen hazánk. Jól emlékszel rájuk, Magyarország! Milliók fájdalma szállt már rejád. Nagy elődök kérnek, engedd, hogy benned éljek hazám. Ahogyan ők élnek benned, Magyarország. Áldásod szálljon végre ránk! Legyél a számomra is bizonyosság, én is az életem bízom rád. Legyél a holnapban rejlő bizonyosság, és a mi áldásunk szálljon rád!